Tema nr. 4

În fişierele m_rar_2017_i.txt, i=1,...,4 postate pe pagina laboratorului, sunt memorate pentru 4 sisteme liniare cu matrice rară (cu 'puţine' elemente $a_{ij} \neq 0$), Ax = b, următoarele elemente:

- *n* dimensiunea sistemului,
- b_i , $i=1,2,\ldots,n$ elementele vectorului termenilor liberi $b\in\mathbb{R}^n$
- $a_{ij} \neq 0$, i, j elementele nenule din matricea rară $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$, indicii de linie și de coloană ai respectivului element.
- 1. Folosind fișierele atașate, să se citească dimensiunea sistemului, vectorul termenilor liberi și să se genereze vectorii necesari pentru memorarea economică a matricii rare (se va folosi schema de memorare rară descrisă în Tema 3). Se presupune că elementele nenule ale matricii sunt plasate aleator în fișier (nu sunt ordonate după indicii de linie sau de coloană, sau altfel). Să se verifice că elementele de pe diagonală ale matricii sunt nenule.

Se consideră dată precizia calculelor $\varepsilon = 10^{-p}$.

2. Cu aceaste memorări rare ale matricii A să se aproximeze soluția sistemului liniar:

$$Ax = b \tag{1}$$

folosind o metoda Gauss-Seidel. Să se afișeze și numărul de iterații efectuate.

3. Să se verifice soluția calculată afișând norma:

$$||Ax_{GS}-b||_{\infty}$$

1

unde x_{GS} este aproximarea soluției exacte obținută cu algoritmul Gauss-Seidel.

- 4. În toate calculele care includ matricea A, se cere să se utilizeze memorarea rară a matricii (să nu se aloce în program nici o matrice clasică).
- 5. La implementarea metodei Gauss-Seidel să se folosească un singur vector x_{GS} .

Bonus 30pt: implementarea metodei gradienților bi-conjugați stabilizată, BiCGStab (15pt) + documentație (15pt).

Metode iterative de rezolvare a sistemelor liniare

Pp. că $\det A \neq 0$, vom nota soluția exactă a sistemului (1) cu x^* :

$$x^* := A^{-1}b$$
.

Metodele iterative de rezolvare a sistemelor liniare au fost deduse pentru sistemele de dimensiune 'mare' (n 'mare'), cu matricea sistemului A, matrice rară (cu 'puţine' elemente a_{ij} nenule). În cazul metodelor iterative matricea A nu se transformă (ca în cazul agoritmului de eliminare Gauss sau a descompunerilor LU sau a factorizărilor QR) ci sunt folosite doar elementele nenule ale matricii pentru aproximarea soluţiei exacte x^* . Pentru matricile rare se folosesc scheme de memorare economice specifice.

Pentru a aproxima soluția x^* se construiește un șir de vectori $\{x^{(k)}\}\subset\mathbb{R}^n$ care, în anumite condiții, converge la soluția exactă x^* a sistemului (1):

$$x^{(k)} \rightarrow x^*$$
, pentru $k \rightarrow \infty$

Vectorul $x^{(\theta)}$ se inițializează, de obicei, cu 0:

$$x_i^{(0)} = 0$$
, $i = 1,...,n$ (2)

Atunci când converge, limita șirului este chiar x^* soluția sistemului (1).

Metoda Gauss-Seidel

Vom presupune că toate elementele diagonale ale matricii *A* sunt nenule:

$$a_{ii} \neq 0$$
, $i=1,...,n$

Când se citeşte matricea din fişier, se cere să se verifice dacă elementele diagonale ale matricii sunt nenule ($|a_{ii}| > \varepsilon$, $\forall i$). Dacă există un element diagonal nul, nu se poate rezolva sistemul liniar folosind metoda iterativă Gauss-Seidel.

Şirul de vectori generat de metoda Gauss-Seidel este următorul:

$$x_{i}^{(k+1)} = \frac{\left(b_{i} - \sum_{j=1}^{i-1} a_{ij} x_{j}^{(k+1)} - \sum_{j=i+1}^{n} a_{ij} x_{j}^{(k)}\right)}{a_{ii}}, \quad i = 1, 2, ..., n. \quad (3)$$

Formula de calcul de mai sus trebuie adaptată noului tip de memorare a matricii A. În sumele de mai sus sunt necesare doar elemntele a_{ij} nenule. Pentru un calcul rapid al componentei i a vectorului de aproximare $x_i^{(k+1)}$ avem nevoie să accesăm ușor elementele liniei i ale matricii A, din acest motiv în schema economică de memorare vom ține cont de acest lucru.

Se știe că dacă matricea A are diagonala dominantă în raport cu liniile (sau coloanele) matricii, adică:

$$|a_{ii}| > \sum_{\substack{j=1 \ j \neq i}}^{n} |a_{ij}|$$
 pentru toţi $i = 1,...,n$

şirul $\{x^{(k)}\}$ construit cu metoda Gauss-Seidel converge la soluția x^* . Pentru metodele iterative de rezolvare a sistemelor liniare convergența sau divergența şirului $\{x^{(k)}\}$ nu depinde de alegerea iterației inițiale $x^{(0)}$.

Pentru a aproxima soluția x^* trebuie să calculăm un termen al șirului $x^{(k)}$ pentru k suficient de mare. Se știe că, dacă diferența dintre doi termeni consecutivi ai șirului $\{x^{(k)}\}$ devine suficient de , mică, atunci ultimul vector calculat este , aproape de soluția căutată:

$$||x^{(k)} - x^{(k-1)}|| \le \varepsilon \Rightarrow ||x^{(k)} - x^*|| \le c\varepsilon, c \in \mathbb{R}_+ \to x^{(k)} \approx x^*(2)$$

Nu este nevoie să memorăm toți vectorii calculați ai șirului $\{x^{(k)}\}$ ci avem nevoie doar de ultimul vector, cel care satisface prima inegalitate din relația (2) ($||x^{(k)}-x^{(k-1)}|| \le \varepsilon$). În program s-ar putea utiliza doar doi vectori:

$$x^c$$
 pentru vectorul $x^{(k+1)}$ și x^p pentru vectorul $x^{(k)}$.

În cazul metodei Gauss-Seidel se poate folosi un singur vector pe parcursul calculelor.

$$x_{GS} = x^c = x^p.$$

În cazul folosirii unui singur vector pentru aproximarea soluției, aplicarea formulei (3) și calculul normei $||x^{(k)}-x^{(k-1)}|| = ||x^c-x^p||$ trebuie făcute în același timp (în aceeași buclă *for*).

Schemă de implementare a unei metode iterative

```
x^c = x^p = 0;
k = 0;
do
{
x^p = x^c;
calculează noul x^c folosind x^p (cu formula (3));
calculează <math>\Delta x = ||x^c - x^p||;
k = k + 1;
}
while (\Delta x \ge \varepsilon \text{ și } k \le k_{max} \text{ și } \Delta x \le 10^8) //(k_{max} = 10000)
if (\Delta x < \varepsilon) x^c \approx x^*; //x^c este aproximarea căutată a soluției else , divergență';
```

Exemplu:

Matricea:

$$A = \begin{pmatrix} 102.5 & 0.0 & 2.5 & 0.0 & 0.0 \\ 3.5 & 104.88 & 1.05 & 0.0 & 0.33 \\ 0.0 & 0.0 & 100.0 & 0.0 & 0.0 \\ 0.0 & 1.3 & 0.0 & 101.3 & 0.0 \\ 0.73 & 0.0 & 0.0 & 1.5 & 102.23 \end{pmatrix}$$

Pp. că:

$$x^{(0)} = \begin{pmatrix} 1.0 \\ 2.0 \\ 3.0 \\ 4.0 \\ 5.0 \end{pmatrix} , \qquad b = \begin{pmatrix} 6.0 \\ 7.0 \\ 8.0 \\ 9.0 \\ 1.0 \end{pmatrix}$$

$$x_1^{(1)}$$
 (varianta clasică)
= $(b_1 - a_{12}x_2^{(0)} - a_{13}x_3^{(0)} - a_{14}x_4^{(0)} - a_{15}x_5^{(0)})/a_{11} =$
= $(6.0 - 0.0 * 2.0 - 2.5 * 3.0 - 0.0 * 4.0 - 0.0 * 5.0)/102.5$
(varianta economică folosește elementele de pe linia 1 și elementul d_1)
= $(6.0 - 2.5 * 3.0)/102.5 = -0.01463414...$

$$x_{2}^{(1)} \qquad \text{(varianta clasică)}$$

$$= (b_{2} - a_{21}x_{1}^{(1)} - a_{23}x_{3}^{(0)} - a_{24}x_{4}^{(0)} - a_{25}x_{5}^{(0)}) / a_{22} =$$

$$= (7.0 - 3.5*(-0.01463414...) - 1.05*3.0 - 0.0*4.0 - 0.33*5.0) / 104.88$$
(varianta economică folosește elementele nenule de pe linia 2 si d_{2})
$$= (7.0 - 1.05*3.0 - 3.5*(-0.01463414...) - 0.33*5.0) / 104.88$$

$$x_3^{(1)}$$
 (varianta clasică)
= $(b_3 - a_{31}x_1^{(1)} - a_{32}x_2^{(1)} - a_{34}x_4^{(0)} - a_{35}x_5^{(0)})/a_{33} =$
= $(8.0 - 0.0*(-0.01463414...) - 0.0*x_2^{(1)} - 0.0*4.0 - 0.0*5.0)/100.0$
(varianta economică folosește elementele nenule de pe linia 3)
= $(8.0)/100.00$

 $x^{(k+1)}[i]$ (varianta economică folosește elementele nenule de pe linia i si d_i)

$$= \frac{\left(b[i] - \sum (\text{valoare} \neq 0 \text{ de pe linia } i) * x^{(?)}[\text{indice de coloană corespunzător valorii}]\right)}{\text{valoarea elementului diagonal de pe lina } i \left(d_i\right)}$$

Sistemele memorate în fișierele postate pe pagina cursului au următoarele soluții:

- m_rar_2017_1.txt are soluția $x_i = i/3.0, \forall i = 1, n$,
- m_rar_2017_2.txt: $x_i = 1.0/3.0, \forall i = 1, n$
- m_rar_2017_3.txt $x_i = 1.0$, $\forall i$
- m_rar_2017_4.txt $x_i = i$, $\forall i = 1, 2, ..., n$. (?!?)